

til Afgjørelse, nemlig Forfatningsfagens endelige Ordning.

Den hurtigst mulige Løsning af dette Spørgsmaal erkjender Ministeriet for paatrængende nødvendig, og det er i denne Overbevisning, at Ministeriet har troet ikke at burde udtale sig for nogensomhelst Forandring i det eengang vedtagne Udkast til Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, og Ministeriet finder ikke heller, at dette Udkast i den vedtagne Skikkelse frembyder nogen Betænkelighed, saameget mindre som de Forandringer, der maatte findes tilraadelige, navnlig med Hensyn til Omfanget af de under Kongerigets færlige Grundlov hørende Sager, og saa senere ville kunne iværksættes ved Lov. Dersom altsaa det nævnte hvilende Grundlovsforslag maatte blive vedtaget uforandret af Rigsdagen, vil det af Ministeriet blive indstillet til at bifalbes af Hans Majestæt Kongen, for at det derefter i Overensstemmelse med Grundlovens § 100 kan blive tredie Gang vedtaget af en nyvalgt Rigsdag og modtage Hans Majestæt Kongens Stadfæstelse.

Forinden Ministeriet vil andrage paa Rigsdagens Beslutning om den endelige Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 i Medfør af den nye Grundlovsbestemmelses § 5, vil Ministeriet ansee det for sin Opgave at bewirke en saadan Forandring i den ved den allerhøieste Forordning af 26de Juli d. A. tilføjede endelige Ordning af Monarchiets Forfatning, at denne erholder en virkelig constitutionel Character, navnlig derved at der indrømmes Repræsentationen besluttende Myndighed saavel i finantssielle som i Lovgivnings-sager, og at derhos det folkevalgte Element i samme erholder en forøget Styrke. Ministeriet vil herved ganske følge den Retning, som er anvist ved den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar 1852: „at der ved Ordningen af Monarchiets Anliggender skal under Bibehold og videre Udvikling af de Indretninger, som enten omfatte alle Sammes Dele eller som ere grundlagte for enkelte af disse, strides frem i den Aand at opretholde og forbedre de retlig bestaaende Forhold,“ og det vil derved søge at opnaae det i den nævnte allerhøieste Kundgjørelse

stillede Formaal: „at Forbindelsen mellem Monarchiets forskjellige Dele til et velordnet Hele bliver opretholdt og besæftet igjennem en for Behandlingen af de fælles Anliggender fælles Forfatning.“ Ministeriet stoler paa, at Forfatningsfagens heldige Tilendebringelse ad denne Vej vil blive opnaaet ved Rigsdagens Tillid og imødekommende Medvirkning. Det er i Fortrofastningen hertil, at Ministeriet har overtaget sit Hverv.

Med Hensyn til den udenlandske Politik kan Ministeriet indskrænke sig til den Udtalelse, at denne overensstemmende med Hans Majestæts Bille vil blive ledet uforandret efter de hidtil fulgte Grundsatninger.

Møller: Det nye Ministerium leve! (Levende Bifald, Formanden ringer).

Formanden: Der er Ingen, der maa give Mishag eller Bifald tilkjende i denne Sal, og Ingen kan tage Ordet uden Formandens Tilladelse.

Det gjør mig ondt, at jeg i dette Møde og i en saadan Anledning har maattet kalde et Medlem til Orden, men jeg har ikke kunnet lade det skete Brud paa Ordenen upaataalt. Jeg er vis paa, at Ministeriet ikke miskjender det.

Forinden jeg gaaer over til det næste Nummer paa Dagsordenen, skal jeg tillade mig at anmelde, at Rigsdagsmanden for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Myrup) er kommen tilstede og har overleveret mig sit Valgbrev. Det skal nu undergaae en Prøvelse, og jeg vil derfor tillade mig at foreslaae med Thingets Samtykke, at de tilstedeværende Ordførere for de foreløbige Afdelinger, som prøvede Valgbrevene, strax ville træde sammen og undersøge dette Valgbrev og derefter i dette Møde give en Beretning desangaaende.

Jeg skal derefter give Ordet til den ærede Finantsminister, der vil forelægge Thinget Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1855—56.

Finantsministeren: Det Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1855—56, som jeg skal have den Ære at fremlægge, er ufor-